

- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai šajā gadījumā prasība par pārkāpuma izbeigšanu un arī prasība par zaudējumu atlīdzību būtu apmierināmas tikai attiecībā uz šīm pēdējo trīs gadu laikā izdarītajām pārkāpjošajām darbībām?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs) par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV 1994, L 227, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. martā iesniedza *Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen* (Vācija) – *Google LLC/Bundesrepublik Deutschland*

(Lieta C-193/18)

(2018/C 211/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Google LLC

Atbildētāja: Bundesrepublik Deutschland

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatdirektīvas 2002/21/EK ⁽¹⁾ 2. panta c) punktā ietvertā pazīme “pakalpojumi, kas pilnīgi vai galvenokārt sastāv no signālu pārraidīšanas elektronisko komunikāciju tīklos” ir jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas vai var attiekties arī uz interneta e-pasta pakalpojumiem, ko nodrošina, izmantojot atvērto internetu un kas paši nenodrošina piekļuvi internetam?
- a) Vai attiecīgā pazīme it īpaši ir jāinterpretē tādējādi, ka par “signālu pārraidīšanu” ir jāuzskata jau informācijas tehnoloģiju apstrādes pakalpojums, ko šāda e-pasta pakalpojuma sniedzējs sniedz, izmantojot savu e-pasta serveri, piešķirot e-pasta adresēm attiecīgo fizisko savienojumu IP adreses un ievadot atvērtajā internetā vai, gluži otrādi, saņemot no tā datu paketēs sadalītos e-pastus, pamatojoties uz interneta protokolu kopuma dažādajiem protokoliem, vai arī “signālu pārraidīšana” notiek tikai, pārraidot šo datu paketi internetā, ko nodrošina interneta piekļuves sniedzējs?
- b) Vai attiecīgā pazīme it īpaši ir jāinterpretē tādējādi, ka datu paketēs sadalītu e-pastu pārraidīšanu atvērtajā internetā, ko nodrošina interneta piekļuves sniedzējs, var uzskatīt par tādu, ko ir veicis šādu e-pasta pakalpojumu sniedzējs, tādēļ tas šajā ziņā arī sniedz “signālu pārraidīšanas” pakalpojumu? Ar kādiem nosacījumiem šāda attiecināšana ir iespējama?
- c) Gadījumā, ja šādu e-pasta pakalpojumu sniedzējs vai nu pats pārraida signālus vai arī var uzskatīt, ka tas sniedz interneta piekļuves sniedzēja signālu pārraidīšanas pakalpojumu – vai attiecīgo pazīmi it īpaši var interpretēt tādējādi, ka, neskatoties uz tādām pakalpojuma papildu funkcijām kā e-pastu apstrāde, glabāšana un sistematizēšana vai kontaktinformācijas pārvaldība un, neskatoties uz pakalpojumu sniedzēja tehniskā darba apjomu saistībā ar atsevišķu funkciju īstenošanu, šāds e-pasta pakalpojums “pilnīgi vai galvenokārt” ir arī signālu pārraidīšana, jo, funkcionāli aplūkojot, no lietotāja viedokļa šā pakalpojuma primārā funkcija ir komunikācijas funkcija?

- 2) Gadījumā, ja pirmajā jautājumā minētā pazīme ir jāinterpretē tādējādi, ka tā principā neattiecas uz interneta e-pasta pakalpojumiem, ko nodrošina, izmantojot atvērto internetu, un kas paši nenodrošina piekļuvi internetam – vai izņēmuma kārtā pazīmi var uzskatīt par izpildītu, ja šāda pakalpojuma sniedzējs vienlaicīgi pārvalda dažus ar internetu saistītus elektronisko komunikāciju tīklus, kurus katrā ziņā var izmantot arī, lai sniegtu e-pasta pakalpojumus? Ar kādiem nosacījumiem tas ir iespējams?
- 3) Kā ir jāinterpretē Pamatdirektīvas 2002/21/EK 2. panta c) punktā minētā pazīme “parasti nodrošina par atlīdzību”?
- a) Vai attiecīgā pazīme it īpaši paredz, ka lietotājam jāmaksā maksa, jeb atlīdzība var izpausties kā lietotāja sniegts pretpakalpojums, par kuru pakalpojuma sniedzējam ir saimnieciska interese, piemēram, lietotājiem aktīvi nododot pakalpojuma sniedzēja rīcībā personas vai citus datus vai arī pakalpojuma sniedzējam šos datus vācot savādākā veidā, kad pakalpojums tiek izmantots?
- b) Vai attiecīgā pazīme it īpaši paredz, ka atlīdzības maksātājai obligāti ir jābūt tai personai, kura gūst labumu no pakalpojuma, vai arī var būt pietiekami, ja daļēju vai pilnīgu pakalpojuma finansējumu nodrošina trešās personas, piemēram, ar pakalpojuma sniedzēja tīmekļa vietnē izvietotu reklāmu?
- c) Vai jēdziens “parasti” šajā kontekstā it īpaši attiecas uz apstākļiem, kādos konkrēta pakalpojuma sniedzējs sniedz šo pakalpojumu, vai arī tas attiecas uz apstākļiem, kādos vispārīgi sniedz identiskus vai līdzvērtīgus pakalpojumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (OV 2002; L 108, 33. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. martā iesniedza Curtea de Apel Pitești (Rumānija) – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

(Lieta C-205/18)

(2018/C 211/18)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Pitești

Pamatlietas puses

Prasītājas: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă

Atbildētāja: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 114. panta 3. punkts, LESD 151. pants un LESD 153. pants, kā arī Pamatdirektīvas 89/391/EEK⁽¹⁾ un turpmāko specifisko direktīvu normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās liedz dalībvalstij noteikt terminus un procedūras, kuri nedod iespēju vērsties tiesās, lai panāktu, ka darba vietas tiek klasificētas par tādām, kurās darbs tiek veikts īpašos apstākļos, kā rezultātā darbā jaunieņemtajiem darba ņēmējiem netiek atzītas tiesības uz drošību un veselības aizsardzību darba vietā, kas izriet no minēto apstākļu konstatācijas saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 89/391 (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV 1989, L 183, 1. lpp.).